

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/55/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5710200284
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:5710200284.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľky: W. S., bytom T., Y. H. X, zast. Mgr. Dávidom Štefankom, advokátom v Bratislave, Svätoplukova 28, proti odporcovi: L. L., bytom X., X. XX, zast. JUDr. Alžbetou Čalfovou, advokátkou v Tatranskej Lesnej 10, Vysoké Tatry, o príspevok na výživu a úhradu nákladov nevydatej matky, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 27. decembra 2011 č.k. 9C 108/2010-243, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania p
o t v r d z u j e.

Odporcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 2.400,- €, ktorú sumu mu povolil splácať po 200,- € mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky pod stratou výhody splátok a sumu 300,- € do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol, konanie o nároku na zaplatenie sumy 1.387,50 € konanie zastavil, žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 162,- € na účet súdu prvého stupňa do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Mal za preukázané, že účastníci spolu žili od februára 2009 do novembra 2009, kedy odporca vzťah s navrhovateľkou ukončil, dňa 03.03.2010 navrhovateľka nastúpila na materskú dovolenku a dňa 13.04.2010 sa narodilo ich spoločné dieťa, o ktorého starostlivosť zabezpečuje navrhovateľka sama. Dospel k záveru, že návrh navrhovateľky na úhradu výživy nevydatej matky je dôvodný. Pri určení výšky príspevku vychádzal z príjmu navrhovateľky, a to z rodičovského príspevku v sume 415,- až 430,- € mesačne od marca 2010 do novembra 2010, rodinných prídavkov v sume 21,99 € a z rodičovského príspevku vo výške 256,- € mesačne od decembra 2010 a rodinných prídavkov vo výške 21,99 € mesačne. U odporcu vychádzal z príjmu 750,- € mesačne do júla 2009, 900,- € netto mesačne od októbra 2009, z vyplatenej sumy 2.060,- € v júni 2010, 1.850,- € netto mesačne od júla 2010 do 05.01.2011 a zo súčasného príjmu 570,- € mesačne, bol vlastníkom dvoch bytov v X., z ktorých jeden previedol darovacou zmluvou na svoju matku. Vzhľadom na osobné, majetkové a zárobkové pomery odporcu a s prihliadnutím na jeho mesačné výdavky mal za to, že je schopný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 100,- € mesačne, čo za obdobie od novembra 2009 do 31.10.2011 predstavuje sumu 2.400,- €. Nárok navrhovateľky na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom považoval za dôvodný a náklady za primerané a odporcovi uložil podieľať sa na nich v sume 300,- €. Vo zvyšku návrh navrhovateľky zamietol a konanie o nároku na zaplatenie sumy 1.387,50 € v dôsledku späťvzatia návrhu zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. z dôvodu čiastočného úspechu v konaní a o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za návrh podľa § 4 ods. 2 písm. f/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a vzhľadom na zákonné oslobodenie navrhovateľky od poplatkovej povinnosti uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok odporcovi.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa trov konania podala včas odvolanie navrhovateľka, ktorá žiadala rozsudok súdu prvého stupňa v tejto napadnutej časti zmeniť a priznať jej náhradu trov konania z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia súdom prvého stupňa, ktorý vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a nezohľadnil právne relevantné skutočnosti, a to ustanovenie § 142 ods. 3 O.s.p. Mala za to, že rozhodnutie o prvom výroku - príspevku na výživu nevydatej matke, záviselo od úvahy súdu, kedy je namieste aplikovanie ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a pokiaľ ide o druhý nárok, tento bol priznaný v požadovanej sume a pokiaľ v časti 1.387,50 € došlo k späťvzatiu návrhu, došlo k tomu až potom, ako bolo určené otcovstvo odporcu v inom konaní, teda nárok bol pôvodne uplatňovaný plne dôvodne až do určenia otcovstva odporcu. Považovala rozhodnutie súdu prvého stupňa za arbitrárne vzhľadom na odchylenie sa od znenia ust. § 142 ods. 3 O.s.p.

Odporca odvolací návrh nepodal.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U navrhovateľa ide o plný úspech vo veci, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje s petitom návrhu, t.j. ak sa návrhu vyhovel v plnom rozsahu. Účastník, ktorý mal v konaní plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Ak účastník nemá plný úspech vo veci, každý účastník je sčasti úspešný a sčasti neúspešný. Vo všeobecnosti platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí.

Aj keď má účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech len v nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie záviselo znaleckého posudku alebo od úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.). Toto zákonné ustanovenie predstavuje výnimku zo zásady zo zodpovednosti za výsledok sporového konania a súd podľa neho prizná účastníkovi konania plnú náhradu trov konania, i keď mal vo veci úspech len čiastočný, a to ak účastníkov neúspech v pomere k úspechu v konaní bol nepatrný, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku a ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu. Úvaha súdu sa môže týkať len skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, kedy nie je podstatný rozsah čiastočného úspechu účastníka konania. Úvaha súdu o výške plnenia sa musí opierať o hmotné právo, spravidla o právne normy, v ktorých je rozsah nároku upravený vymedzením právne relevantných kritérií a jeho samotné určenie vyplýva z konkrétnych okolností danej veci (napr. rozhodovanie súdu o výške nemajetkovej ujmy, zvýšenie náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia).

Ak sa v jednom návrhu na začatie konania uplatňuje niekoľko samostatných nárokov, úspech navrhovateľa v spore o niektorom nároku nemôže založiť právo na náhradu trov konania, ktoré vznikli v súvislosti s ďalším nárokom, ak návrh na začatie konania v tomto ďalšom nároku bol účinne vzatý späť.

Navrhovateľka sa svojim návrhom domáhala príspevku na výživu nevydatej matky vo výške 200,- € mesačne, a to od novembra 2009 do októbra 2011 vo výške 200,- € mesačne vo výške 4.800,- €, z ktorej sumy jej bol priznaný príspevok na výživu vo výške 2.400,- € a titulom príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom v sume 300,- €, v ktorej sume jej bol aj nárok priznaný. Preto súd prvého stupňa správne vychádzal z ust. § 142 ods. 2 O.s.p. o čiastočnom úspechu navrhovateľky v konaní a správne rozhodol, keď žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Námetka navrhovateľky, že pri rozhodovaní o trovách konania mal súd prvého stupňa vychádzať z ust. § 142 ods. 3 O.s.p. tak nebola dôvodná. Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala aj príspevku na výživu dieťaťa po dobu 37 týždňov, od januára 2010 do 31.08.2010 po 150,- €, vo výške 1.387,50 €, ktorý návrh v tejto časti vzala späť a z ktorého dôvodu bolo konanie v tejto časti zastavené, prichádzalo do úvahy použitie ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., keďže nebol daný dôvod pre použitie výnimky podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, úspešnému v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.